

Якщо бізнес-модель, за якою банк утримує фінансові активи, змінюється, то фінансові активи, які зазнали такого впливу, змінюють свою класифікацію. Вимоги до класифікації та оцінки, що стосуються нової категорії, застосовуються перспективно із першого дня першого звітного періоду після змін у бізнес-моделі, які призводять до такої зміни класифікації фінансових активів банку.

Визнання

Фінансові активи та зобов'язання визнаються у звіті про фінансовий стан, коли Банк стає стороною договору про відповідний фінансовий інструмент. Всі стандартні придбання фінансових активів обліковуються на дату розрахунків.

Оцінка

Початкова оцінка фінансового активу або фінансового зобов'язання здійснюється за справедливою вартістю плюс, якщо це не є фінансовий актив або фінансове зобов'язання за справедливою вартістю, з відображенням переоцінки як прибутку або збитку, затрати на операцію, які прямо відносяться до придбання або випуску фінансового активу чи фінансового зобов'язання.

Після первісного визнання фінансові активи, включаючи похідні інструменти, які є активами, оцінюються за справедливою вартістю без будь-якого вирахування затрат на операції, які можуть бути понесені при продажу чи іншому вибутті фінансового активу, за винятком:

- кредитів та дебіторської заборгованості, що оцінюються за амортизованою вартістю із застосуванням методу ефективного відсотка
- інвестицій, що утримуються до погашення, які оцінюються за амортизованою вартістю із застосуванням методу ефективного відсотка та
- інвестицій в інструменти капіталу, які не мають ціни котирування на активному ринку та справедливую вартість яких неможливо оцінити достовірно, які оцінюються за вартістю придбання за вирахуванням збитків від зменшення корисності.

Усі фінансові зобов'язання, крім тих, що були визначені як зобов'язання за справедливою вартістю, з відображенням переоцінки як прибутку або збитку, та крім фінансових зобов'язань, що виникають у випадку, коли передача фінансового активу, відображеного в обліку за справедливою вартістю, не відповідає критеріям припинення визнання, оцінюються за амортизованою вартістю.

Амортизована вартість

Амортизована вартість фінансового активу чи фінансового зобов'язання – це сума, за якою фінансовий актив чи зобов'язання оцінюються при первісному визнанні, мінус виплати основної суми, плюс або мінус кумулятивна амортизація будь-якої визнаної різниці між цією початковою сумою та сумою при погашенні із застосуванням методу ефективного відсотка, та мінус будь-яке зменшення вартості внаслідок зменшення корисності. Премії та дисконти, у тому числі початкові витрати на операції, включаються до балансової вартості відповідного інструмента та амортизуються за ефективною процентною ставкою по цьому інструменту.

Принципи оцінки за справедливою вартістю

Справедлива вартість – це ціна, яку можна отримати від продажу активу або передачі зобов'язання у звичайній операції між учасниками ринку на дату оцінки на основному або, за його відсутності, найбільш сприятливому ринку, до якого Банк має доступ на цю дату. Справедлива вартість зобов'язання відображає ризик його невиконання.

За можливості Банк визначає справедливую вартість фінансового інструмента з використанням цін котирування на активному ринку для такого інструмента. Ринок вважається активним, якщо операції для активів або зобов'язань відбуваються з достатньою частотою та у достатньому обсязі, що забезпечують наявність інформації про ціноутворення на безперервній основі.

При відсутності цін котирування на активному ринку, Банк використовує методи оцінки, що максимізують використання публічно доступних вхідних даних та мінімізують використання вхідних даних, що не є доступними публічно. Обраний метод оцінки враховує усі фактори, які учасники ринку могли б узяти до уваги при визначенні цін котирування.

Найкращим свідченням справедливої вартості фінансового інструменту при первісному визнанні, зазвичай, є ціна операції, тобто справедлива вартість виплаченого або отриманого відшкодування. Якщо Банк вважає, що справедлива вартість при первісному визнанні відрізняється від ціни операції та справедлива вартість оцінюється в спосіб, інший ніж за ціною котирування на активному ринку для ідентичного активу або зобов'язання, або не базується на методі оцінки, що використовує тільки дані, отримані з відкритих ринкових джерел, то фінансовий інструмент початково оцінюється за його справедливою вартістю, скоригованою на різницю між справедливою вартістю на дату первісного визнання та ціною операції. Ця різниця визнається у прибутку або збитку на відповідній основі протягом строку дії фінансового інструменту, але не пізніше, ніж тоді, коли оцінка вартості підтверджується цілком за рахунок даних, отриманих з відкритих ринкових джерел, або коли операція була завершена.

Прибутки та збитки, що вишикають при подальшій оцінці

Прибуток або збиток в результаті зміни балансової вартості фінансового інструменту визнається таким чином:

- прибуток або збиток за фінансовим інструментом, класифікованим як фінансовий інструмент за справедливою вартістю, з відображенням переоцінки як прибутку або збитку (FVPL), визнається у прибутку або збитку;
- прибуток або збиток за фінансовим інструментом, класифікованим як фінансовий інструмент за справедливою вартістю з визнанням переоцінки через інший сукупний дохід (FVOCI), визначається як складова власного капіталу (за винятком збитків від зменшення корисності і прибутків та збитків від курсових різниць) до моменту припинення визнання цього активу, у разі припинення визнання, визнанням у прибутку або збитку кумулятивного прибутку або збитку, що раніше був визнаний у власному капіталі. Проценти за таким фінансовим інструментом, визнаються у прибутку або збитку в тому періоді, в якому вони були зароблені, і розраховуються за методом ефективного відсотка.

Прибуток або збиток від фінансових інструментів, відображених за амортизованою собівартістю, визнається у прибутку або збитку, коли відбувається припинення визнання такого фінансового інструменту або зменшується його корисність, а також в результаті його модифікації.

Припинення визнання

Припинення визнання фінансових активів відбувається тоді, коли закінчився строк дії прав на отримання грошових коштів від фінансового активу, або коли Банк передав фінансовий актив в операції, в якій передаються практично всі ризики та винагороди, пов'язані з володінням фінансовим активом, або в якій Банк не передає і не зберігає практично всі ризики та винагороди, пов'язані з володінням фінансовим активом, та не зберігає контроль за переданим фінансовим активом. Будь-яка участь у переданих фінансових активах, що відповідають критеріям припинення визнання, створена або збережена Банком, визнається як окремий актив або зобов'язання у звіті про фінансовий стан. Визнання Банком фінансового зобов'язання припиняється тоді, коли його зобов'язання за договором погашено, анульовано або строк його дії закінчився.

Банк укладає угоди, за умовами яких передає активи, визнані в звіті про фінансовий стан, але зберігає за собою всі ризики і вигоди, пов'язані з переданими активами або їх частиною. Якщо всі або практично всі ризики і вигоди зберігаються, передані активи не списуються.

При здійсненні операцій, при яких Банк не зберігає і не передає всі основні ризики і вигоди, пов'язані з володінням фінансовим активом, визнання даного активу припиняється, якщо контроль над активом втрачається.

Якщо при передачі контроль над активом зберігається, Банк продовжує визнавати актив в тих межах, які визначаються тим, наскільки актив відкритий для змін у вартості переданих активів.

Якщо Банк купує власне боргове зобов'язання, то воно виключається зі звіту про фінансовий стан, а різниця між балансовою вартістю зобов'язання та сплаченою сумою включається до складу прибутку або збитку від дострокового погашення боргу.

Банк списує залишки, що відносяться до активів, які вважаються безнадійною заборгованістю.

Похідні фінансові інструменти

Похідні фінансові інструменти включають свопи, форвардні операції, ф'ючерси, операції на умовах спот та опіони по процентних ставках та операції з обміну валют.

Похідні фінансові інструменти спочатку визнаються за справедливою вартістю на дату укладання відповідного контракту, після чого вони переоцінюються за справедливою вартістю. Всі похідні інструменти відображаються як активи, якщо їх справедлива вартість має додатне значення, та як зобов'язання, якщо їх справедлива вартість має від'ємне значення.

Зміни справедливої вартості похідних інструментів визнаються негайно у прибутку або збитку.

Хоча Банк здійснює торгові операції з похідними інструментами для цілей хеджування ризиків, ці інструменти не відповідають критеріям обліку хеджування.

Взаємозарахування

Фінансові активи та фінансові зобов'язання взаємозараховуються, і чиста сума відображається у звіті про фінансовий стан у разі існування юридично забезпеченого права на взаємозарахування визнаних сум і наміру провести розрахунок шляхом взаємозарахування або реалізувати актив і одночасно погасити зобов'язання.

(в) Зменшення корисності

МСФЗ 9 замінив модель «понесених збитків», що використовувалася в МСБО 39, на модель «очікуваних кредитних збитків» (ECL). Застосування нової моделі зменшення корисності вимагає від Банку значних професійних суджень щодо того, яким чином зміни економічних факторів впливають на очікувані кредитні збитки, що визначаються шляхом зважування щодо ймовірності їх виникнення.

Резерви під очікувані кредитні збитки визнаються Банком в сумі, що дорівнює або очікуваним кредитним збиткам за 12 місяців, або очікуваним кредитним збиткам за весь строк дії інструмента.

Очікувані кредитні збитки за весь строк дії інструмента – це очікувані кредитні збитки, що виникають внаслідок усіх можливих подій дефолту протягом усього очікуваного строку дії фінансового інструмента, тоді як очікувані кредитні збитки за 12 місяців становлять важливу частину очікуваних кредитних збитків, що виникають внаслідок подій дефолту, можливих протягом 12 місяців після звітної дати.

Банк оцінює якість фінансових активів наступним чином:

- якщо кредитний ризик за фінансовим інструментом істотно не зріс з моменту первинного обліку, то резерви під збитки за цим фінансовим активом дорівнюють сумі ECL протягом 12 місяців (12-months ECL);

- в разі значного збільшення кредитного ризику з моменту первинного обліку, Банк визнає резерви під збитки за цим фінансовим активом рівними сумі ECL протягом всього терміну дії активу (lifetime ECL);

Розрахунок суми очікуваного відшкодування

Фінансові активи, що відображуються за амортизованою вартістю

Очікувані кредитні збитки являють собою розрахункову оцінку, зважену з урахуванням ймовірності кредитних збитків. Вони оцінюються Банком таким чином:

- щодо фінансових активів, які не є кредитно-знеціненими станом на звітну дату: як теперішня вартість усіх очікуваних недоотримань грошових коштів (тобто різниця між грошовими потоками, що належать Банку відповідно до договору, і грошовими потоками, які Банк очікує отримати);
- щодо фінансових активів, які є кредитно-знеціненими станом на звітну дату: як різниця між валовою балансовою вартістю активів і теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків;
- щодо невикористаної частини зобов'язань з надання позик: як теперішня вартість різниці між передбаченими договором грошовими потоками, які належать Банку за договором, якщо утримувач зобов'язання з надання позик скористається своїм правом на отримання позики, і грошовими потоками, які Банк очікує отримати, якщо ця позика буде видана; і
- щодо договорів фінансової гарантії: як теперішня вартість очікуваних виплат утримувачеві договору для компенсації понесеного ним кредитного збитку за вирахуванням сум, які Банк очікує відшкодувати.

Значне збільшення кредитного ризику та визначення дефолту

При визначенні того, чи має місце значне збільшення кредитного ризику (тобто ризику дефолту) за фінансовим інструментом з моменту його первісного визнання, Банк розглядає обґрунтовану і підтверджену інформацію, актуальну і доступну без надмірних витрат або зусиль, включаючи як кількісну, так і якісну інформацію, а також аналіз, заснований на історичному досвіді Банку, експертній грошовій оцінці якості кредиту і прогнозній інформації.

Оцінка значного збільшення кредитного ризику з моменту первісного визнання фінансового інструмента вимагає визначення дати первісного визнання інструмента. Для деяких поновлюваних механізмів кредитування, таких як кредитні картки і овердрафти, дата укладення договорів може бути дуже давньою. Зміна договірних умов фінансового інструмента, також може вплинути на дану оцінку.

Для цілей визначення значного збільшення кредитного ризику та настання подій дефолту Банк використовує рейтингову систему, визначену у відповідності до вимог корпоративної кредитної політики материнського банку CREDIT EUROPE BANK N. V. (Нідерланди).

Списання фінансових активів за рахунок сформованих резервів відбувається за відсутності обґрунтованих очікувань щодо відшкодування їх вартості згідно рішення керівництва Банку.

Нефінансові активи

Інші нефінансові активи, крім відстрочених податків, оцінюються на кожну звітну дату на предмет існування ознак зменшення корисності. Сумою очікуваного відшкодування нефінансових активів є більша з двох оцінок: їх справедлива вартість за вирахуванням затрат на реалізацію або вартість у використанні. При оцінці вартості у використанні очікувані у майбутньому грошові потоки дисконтуються до їх теперішньої вартості з використанням ставки дисконту до оподаткування, що відображає поточні ринкові оцінки вартості грошових коштів у часі та ризики, властиві певному активу. Сума очікуваного відшкодування активу, який самостійно не генерує надходження грошових коштів незалежно від надходжень від інших активів, визначається по одиниці, що генерує грошові кошти, до якої відноситься цей актив. Збиток від зменшення корисності визнається тоді, коли балансова вартість активу або його одиниці, що генерує грошові кошти, перевищує його суму очікуваного відшкодування.

Усі збитки від зменшення корисності нефінансових активів визнаються у прибутку або збитку і сторнуються тільки тоді, коли змінюються оцінки, використані для визначення суми очікуваного відшкодування. Збиток від зменшення корисності сторнується тільки тоді, коли балансова вартість

активу не перевищує балансову вартість, яка була б визначена, за вирахуванням амортизації, якби не був визнаний збиток від зменшення корисності.

(г) Зобов'язання з надання кредитів

У ході звичайної діяльності Банк приймає на себе зобов'язання кредитного характеру, що включають невикористані кредитні лінії, акредитиви і гарантії, та надає інші форми кредитного страхування.

Фінансові гарантії – це договори, що зобов'язують Банк здійснити певні платежі, що компенсують утримувачу фінансової гарантії збиток, понесений в результаті того, що певний дебітор не зміг здійснити платіж у строки, визначені умовами боргового інструмента.

Зобов'язання за фінансовою гарантією спочатку визнається за справедливою вартістю за вирахуванням затрат, пов'язаних з операцією, і в подальшому воно оцінюється за більшою з двох величин: за сумою, що була визнана спочатку, за вирахуванням кумулятивної амортизації, або за сумою резерву на покриття збитків за даною гарантією. Резерви на покриття збитків за фінансовими гарантіями та іншими зобов'язаннями кредитного характеру визнаються тоді, коли існує значна ймовірність виникнення збитків, і розміри таких збитків можна оцінити достовірно.

Зобов'язання за фінансовими гарантіями та резерви по інших зобов'язаннях кредитного характеру включаються до складу інших зобов'язань.

(д) Основні засоби та нематеріальні активи

Основні засоби та нематеріальні активи відображені за вартістю придбання за вирахуванням накопиченої амортизації та накопичених збитків від зменшення корисності. Знос та амортизація зараховуються до прибутку або збитку з використанням прямолінійного методу протягом оціненого строку корисного використання активів. Знос та амортизація нараховуються з дати придбання активів або, якщо це стосується активів, створених за рахунок власних коштів, з моменту, коли відповідний актив завершений і готовий для використання. Оцінені строки корисного використання такі:

Будівлі	50 років
Меблі та обладнання	3-5 років
Транспортні засоби	5 років
Нематеріальні активи	3-5 років

Витрати, понесені на ремонт орендованих приміщень, визнаються як активи і відображаються у прибутку або збитку за прямолінійним методом протягом коротшого з двох строків: протягом строку корисного використання орендованих приміщень або відповідного строку оренди.

(е) Банк як орендар

При переході до МСФЗ 16, Банком було прийнято рішення про застосування модифікованого ретроспективного підходу, що дає можливість не перераховувати порівняльну інформацію, представлену в звітності за 2018 р. Тому розрахунок впливу нового стандарту знайшов відображення тільки у фінансових показниках 2019 р.

Починаючи з 2019 року Банк визнає в балансі орендовані об'єкти як *актив з права користування*, що представляє його право використовувати базовий орендований актив та *орендоване зобов'язання*, яке відображає його зобов'язання орендних платежів за договорами оренди.

Банк оцінює право використання активів аналогічно іншим нефінансовим активам (таким як нерухомість, обладнання) та зобов'язання з оренди подібно до інших фінансових зобов'язань.

Банк використовує виключення та не визнає на балансі активи з права користування щодо:

- короткострокових договорів оренди;
- договорів оренди, за якими базовий актив має низьку вартість.

Банк визнає витрати з оренди рівномірно як дозволено МСФЗ 16. Ці витрати представлені в складі «операційних витрат» у складі прибутку або збитку. Банк застосовує виключення до договорів оренди всіх груп активів. При застосуванні даного виключення короткостроковими вважаються договори оренди зі строком оренди до 365 днів включно. Банк застосовує поріг

5 000 євро (гривневий еквівалент на дату застосування виключення), при визначенні базового активу з низькою вартістю.

За договорами оренди, до яких Банк застосовує виключення, витрати визнаються в періоді, до якого вони належать.

Під час визнання оренди, Банк визначає строк оренди від якого залежить розрахунок зобов'язання за орендою і те, в якій сумі ми визнаємо актив у формі права користування.

Беручи до уваги передбачену договорами можливість їх пролонгації або ж високу ймовірність укладання нових договорів на оренду цих же об'єктів нерухомості, для розрахунку зобов'язання по оренді Банк застосовує до визначених договорів строк тривалістю 3 років. Це зумовлено тим, що Банк здійснює стратегічне планування всіх видів діяльності.

У випадку суттєвого відхилення балансової вартості від оціненої, Банк переоцінює орендне зобов'язання.

Банк змінює оцінку орендних зобов'язань, дисконтуючи переглянуті орендні платежі з використанням переглянутої ставки дисконтування, якщо виконується будь-яка з умов:

- зміна строку оренди (у зв'язку з продовженням або дострокового припинення оренди);
- зміна оцінки можливості придбання базового активу;
- зміна платежів, обумовлена зміною плаваючої процентної ставки.

Банк змінює оцінку орендних зобов'язань, дисконтуючи переглянуті орендні платежі з використанням незмінної ставки дисконтування, якщо виконується будь-яка з умов:

- зміна сум, які, як очікується, будуть сплачені за гарантією ліквідаційної вартості;
- зміна майбутніх орендних платежів внаслідок зміни індексу або ставки, що використовуються для визначення таких платежів.

Банк відображає суму переоцінки орендного зобов'язання як коригування активу з права користування (крім випадку зменшення балансової вартості активу з права користування до нуля). У випадку, коли балансова вартість активу з права користування зменшилася до нуля та відбувається подальше зменшення орендного зобов'язання, Банк визнає решту суми у складі прибутків або збитків.

На дату початку оренди Банк оцінює активи за собівартістю, а зобов'язання як суму теперішньої вартості орендних платежів, що ще несплачені. Банк дисконтує орендні платежі, на процентну ставку, яка визначається як ставка залучення позикових коштів та дорівнює обліковій ставці НБУ станом на дату визнання активу та зобов'язання з оренди.

Майбутні орендні платежі включають:

- *фіксовані платежі* за вирахуванням будь-якої дебіторської заборгованості;
- *зміни орендні платежі*, які залежать від індексу, курсу валют чи ставки, первісно оцінені з використанням такого індексу чи ставки на дату початку оренди;
- суми, що, як очікується, будуть сплачені орендарем за *гарантіями ліквідаційної вартості*;
- ціну реалізації можливості придбання, якщо орендар обґрунтовано впевнений у тому, що він скористається такою можливістю;
- платежі в рахунок штрафів за припинення оренди, якщо умови оренди передбачають для орендаря можливість припинення оренди.

Амортизація з права користування здійснюється від дати початку оренди і до кінця строку оренди. Як наслідок, Банк нараховує амортизацію права використання активу та відсотки щодо зобов'язання з оренди, а також класифікує грошові потоки щодо зобов'язання з оренди на основну частину та проценти та представляє їх у звіті про рух грошових коштів.

Банк розкриває інформацію щодо активів з права користування в фінансовій звітності за статтею «Основні засоби» Звіту про фінансовий стан, та зобов'язання за договором оренди за статтею «Інші фінансові зобов'язання».

Банк здійснює переоцінку орендного зобов'язання з використанням незмінної ставки дисконтування у разі зміни майбутніх орендних платежів унаслідок зміни індексу або ставки, що використовуються для визначення таких платежів. Облік переоцінки орендного зобов'язання з відповідною переоцінкою активу з права користування здійснюється шляхом відображення переоціненої суми на дату відповідних змін індексу згідно умов договору

У звіті про прибутки та збитки відображені відсотки за орендними зобов'язаннями, за статтею «Процентні витрати».

Інші орендні платежі, не включені до оцінки орендного зобов'язання в тому періоді, протягом якого вони виникли відображені за статтею «Інші адміністративні та операційні витрати».

У разі зміни обсягу оренди або компенсації за оренду, яка не була частиною початкових умов оренди (припинення права на використання одного чи більше базових активів, або продовження чи скорочення строку оренди за договором), Банк розглядає модифікацію договору оренди, а саме зменшує балансову вартість активу з права користування на суму часткового або повного припинення оренди та визнає прибуток або збиток з відображенням за статтею «Інші операційні доходи» Звіту про прибутки та збитки.

Банком заключенні договори оренди, які надають право контролювати використання визначеного активу протягом певного періоду часу в обмін на компенсацію.

За всіма договорами оренди Банк:

- визнав в звіті про фінансовий стан активу з права користування та орендні зобов'язання, первісно оцінені за теперішньою вартістю майбутніх орендних платежів;
- визнав в звіті про прибутки і збитки амортизацію активів з права користування та відсотків за орендними зобов'язаннями;
- відокремив в звіті про рух грошових коштів загальну суму грошових коштів, спрямованих на погашення основної частини.

До складу орендних платежів, що враховуються при оцінці орендних зобов'язань за право користування базовим активом протягом строку оренди включаються:

- фіксовані платежі (включаючи по суті фіксовані платежі) за вирахуванням будь-яких стимулів до заключення договору оренди, що підлягають отриманню;
- змінні орендні платежі, що залежать від індексу або ставки, які первісно оцінені з використанням такого індексу чи ставки на дату початку оренди;
- штрафи за припинення договору оренди, якщо умови оренди відображають реалізацію Банком опціону на дострокове припинення договору оренди.

(е) Банк як орендодавець

Банк кожен з договорів оренди класифікує як фінансову або операційну оренду.

Дана класифікація здійснюється за станом на ранішу з дат (дату заключення договору оренди або дату прийняття сторонами на себе зобов'язань щодо погоджених основних умов договору оренди) та переглядається лише у разі модифікації договору оренди.

Оренда класифікується як фінансова, якщо вона передає в основному всі ризики та вигоди, пов'язані з правом власності на базовий актив. В іншому випадку оренда класифікується як операційна.

Класифікація оренди як фінансової або операційної залежить від суті операції, а не від форми договору.

(ж) Визнання доходів та витрат

Процентні доходи і подібні доходи та процентні витрати і подібні витрати визнаються у прибутку або збитку з використанням методу ефективного відсотка.

Комісія за надання кредиту, комісія за обслуговування кредиту та інші комісії, які вважаються складовою частиною загальної прибутковості кредиту, а також відповідні витрати на здійснення операції відображаються як доходи майбутніх періодів та амортизуються як процентні доходи протягом оціненого строку корисного використання фінансового інструмента із застосуванням методу ефективного відсотка.

Дохід від інших зборів і комісій та інші доходи визнаються по мірі надання/отримання відповідних послуг. Платежі з операційної оренди, за умовами якої Банк не бере на себе практично всі ризики і не отримує практично всі вигоди, пов'язані з володінням активами, класифікуються як витрати у тому періоді, в якому вони були здійснені.

(з) Оподаткування

Податок на прибуток або збиток складається з поточного та відстроченого податків. Податок на прибуток визнається у прибутку або збитку за винятком випадків, коли він відноситься до статей, відображених безпосередньо у власному капіталі. У таких випадках він визнається у власному капіталі.

Поточний податок на прибуток складається з очікуваного податку до сплати, розрахованого на основі оподаткованого прибутку за рік з використанням ставок оподаткування, що діють або фактично діють на дату звіту про фінансовий стан, та будь-яких коригувань податку, що підлягає сплаті за попередні роки.

Відстрочений податок визначається за тимчасовими різницями між балансовими сумами активів та зобов'язань, що використовуються для цілей фінансової звітності, і сумами, що використовуються для цілей оподаткування. Відстрочений податок оцінюється за ставками оподаткування, які, як очікується, будуть застосовані до тимчасових різниць на момент їх сторнування, згідно із законодавством, введеним у дію або практично діючим на звітну дату.

Визначення відстрочених податкових активів та зобов'язань відображає податкові наслідки намірів, яким чином Банк очікує в кінці звітного періоду відшкодувати або компенсувати балансову вартість своїх активів і зобов'язань. Стосовно інвестиційної нерухомості, яка оцінюється за справедливою вартістю, існує припущення, що балансова вартість інвестиційної нерухомості буде відшкодована шляхом продажу.

Відстрочені податкові активи та зобов'язання визначаються виходячи з податкових ставок, які, як очікується, будуть застосовуватися до тимчасових різниць на момент їх реалізації. Податкові ставки визначені на основі законів та положень, які були прийняті або розглядалися до прийняття на звітну дату.

Відстрочений податковий актив визнається тільки за умови, що існує ймовірність отримання в майбутньому оподаткованого прибутку, за рахунок якого можуть бути використані податкові збитки та кредити, невикористані перед цим. Відстрочені податкові активи зменшуються, коли реалізація відповідної податкової вигоди не є ймовірною.

(и) Резерви

Резерв визнається у звіті про фінансовий стан, коли Банк має юридичне або конструктивне зобов'язання в результаті події, що відбулася в минулому, та коли існує ймовірність того, що погашення цього зобов'язання приведе до зменшення економічної вигоди. Якщо наслідки погашення є суттєвими, сума резервів визначається шляхом дисконтування очікуваних майбутніх грошових потоків з використанням ставки без врахування оподаткування, що відображає поточні ринкові оцінки вартості грошових потоків у часі та там, де це можливо, ризики, властиві для конкретного зобов'язання.

(і) Статутний капітал

Прості акції класифікуються як власний капітал. Додаткові затрати, безпосередньо пов'язані з випуском простих акцій та опціонів на акції, визнаються як вирахування з власного капіталу за вирахуванням будь-якого впливу оподаткування.

Спроможність Банку оголошувати і виплачувати дивіденди залежить від положень і вимог законодавства України. Дивіденди на прості акції відображаються як зменшення нерозподіленого прибутку в тому періоді, в якому вони були оголошені.

(ї) Виплати працівникам

Пенсії забезпечуються державою через обов'язкові відрахування Банку та його працівників, що розраховуються на основі доходів кожного працівника. Витрати на такі відрахування визнаються у прибутку або збитку в тому періоді, в якому здійснюються відрахування, та включаються до складу заробітної плати та виплат працівникам.

(й) Грошові кошти та їх еквіваленти

Грошові кошти та їх еквіваленти включають залишки в касі, залишки на рахунку в Національному банку України (включаючи депозитні сертифікати) та залишки коштів в банках з початковими строками виплати згідно з договорами до трьох місяців.

(к) Звітність за сегментами

Операційний сегмент – це компонент Банку, який займається господарською діяльністю, в рамках якої він може отримувати доходи або нести витрати (включаючи доходи та витрати від операцій з іншими компонентами того самого Банку), результати діяльності якого регулярно аналізуються головною посадовою особою, відповідальною за прийняття операційних рішень щодо розподілу ресурсів між сегментами та оцінки фінансових результатів їх діяльності, та стосовно якого існує окрема фінансова інформація.

(л) Необоротні активи, утримувані для продажу

Необоротні активи, утримувані для продажу, визнаються, якщо балансова вартість таких активів відшкодуватиметься шляхом операції з продажу, а не поточного використання. На дату прийняття рішення щодо визнання їх активами, що утримуються для продажу, мають виконуватися такі умови: стан активів, у якому вони перебувають, дає змогу здійснити негайний продаж і є високий ступінь імовірності їх продажу протягом року з дати класифікації. Банк визнає втрати від зменшення корисності в разі зниження справедливої вартості необоротних активів за вирахуванням витрат на продаж, а у разі збільшення справедливої вартості необоротних активів за вирахуванням витрат на продаж визнає дохід, але в сумі, що не перевищує раніше накопичені втрати від зменшення корисності.

Необоротні активи, що утримуються Банком для продажу, оцінюються і відображаються в бухгалтерському обліку за найменшою двох оцінок: балансовою вартістю або справедливою вартістю за вирахуванням витрат на продаж. Амортизація на необоротні активи, утримувані для продажу, не нараховується.

4. Нові та переглянуті стандарти та їх тлумачення

Банк не застосував достроково будь-які нові стандарти, тлумачення, зміни, які не мають суттєвого впливу на цю проміжну скорочену фінансову звітність або ще не вступили в силу.

5. Грошові кошти та їх еквіваленти

	30 червня 2020	2019
(у тисячах гривень)		
Каса	2,448	1,355
Залишки на рахунку в НБУ	74,472	296,277
Усього	<u>76,920</u>	<u>297,632</u>

6. Кредити та заборгованість :

- Банків:

	30 червня 2020	2019
(у тисячах гривень)		
Поточні рахунки в інших банках	48,714	24,995

Резерв на покриття збитків від зменшення корисності грошових коштів та їх еквівалентів (примітка 20)	(661)	(175)
Усього	48,053	24,820
- Клієнтів:		
	30 червня 2020	2019
<i>(у тисячах гривень)</i>		
Юридичним особам	410,109	470,828
Фізичним особам	18,366	20,421
Усього кредитів до нарахування резерву на покриття збитків від зменшення корисності	428,475	491,249
Резерв на покриття збитків від зменшення корисності кредитів та авансів (примітка 20)	(60,470)	(57,188)
Усього кредитів	368,005	434,061

7. Інвестиції в цінні папери

Цінні папери, наявні для продажу, на 30 червня 2020 року представлені таким чином:

	30 червня 2020	2019
<i>(у тисячах гривень)</i>		
Депозитні сертифікати Національного банку України	250,123	289,905
Облігації внутрішньої державної позики, випущені Міністерством фінансів України	176,149	269,143
Усього	426,272	559,048

8. Необоротні активи, утримувані для продажу

Рух необоротних активів, що утримуються для продажу на 30 червня 2020 року, представлений таким чином:

	30 червня 2020	2019
<i>(у тисячах гривень)</i>		
Надходження та передачі	22,566	-
Вибуття	-	24,710
Зміни справедливої вартості (визнано в іншому операційному доході)	-	(1,891)
Усього	22,566	22,819

Банк отримав певні активи шляхом набуття права володіння заставою по кредитах, наданих клієнтам. Банк утримує цю нерухомість з метою продажу.

Станом на 31 грудня 2019 року Банком був змінений підхід щодо обліку інвестиційної нерухомості та відбулася його перекласифікація в категорію необоротних активів, що утримуються з метою продажу, за справедливою вартістю, зміни якої визнаються у прибутку або збитку.

Оцінка вартості необоротних активів, що утримуються для продажу була проведена із застосуванням ринкового підходу, який ґрунтується на аналізі результатів порівняльних продажів аналогічних об'єктів нерухомості у час, наближений до звітної дати. Основні припущення стосуються стану, якості та розташування об'єктів, які були використані як порівняльна нерухомість.

9. Основні засоби, нематеріальні активи та активи з права користування.

№ з/п	Назва статті	Будівлі, споруди та передавальні пристрої	Машини та обладнання	Транспортні засоби	Інструменти, прилади, інвентар	Інші основні засоби	Актив з права користування	Інші необоротні матеріальні активи	Незавершені капітальні вкладення	Нематеріальні активи	Усього
1	2	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1	Балансова вартість на початок попереднього періоду	5 032	238	565	118	9	-	-	-	589	6 551
1.1	первісна (переоцінена) вартість	14 024	14 435	1 677	5 736	2 050	-	514	-	6 618	45 054
1.2	знос на кінець попереднього періоду (на початок звітного періоду)	(8 992)	(14 197)	(1 112)	(5 618)	(2 041)	-	(514)	-	(6 029)	(38 503)
2	Надходження	-	407	-	15	31	25 166	20	13	4	25 656
3	Вибуття	-	(114)	-	(31)	(20)	(19 718)	-	-	-	(19 883)
4	Амортизаційні відрахування	(130)	(140)	(173)	(25)	(4)	(8 837)	(20)	-	(363)	(9 692)
5	Амортизаційні відрахування (вибуття)	-	102	-	21	20	6 909	-	-	-	7 052
6	Балансова вартість на кінець попереднього періоду (початок звітного періоду):	4 902	493	392	98	36	3 520	-	13	230	9 684
6.1	первісна (переоцінена) вартість	14 024	14 728	1 677	5 720	2 061	5 448	534	13	6 622	50 827
6.2	знос на кінець звітного періоду	(9 122)	(14 235)	(1 285)	(5 622)	(2 025)	(1 928)	(534)	-	(6 392)	(41 143)
7	Надходження	-	372	-	-	-	17 471	29	711	-	18 583
8	Вибуття	(980)	-	-	-	-	(2 402)	-	(13)	-	(3 395)
9	Амортизаційні відрахування	(62)	(108)	(87)	(11)	(2)	(3440)	(29)	-	(182)	(3 921)
10	Амортизаційні відрахування (вибуття)	835	-	-	-	-	722	-	-	-	1 557
11	Балансова вартість на кінець звітного періоду	4 695	757	305	87	34	15 871	-	711	48	22 508
11.1	первісна (переоцінена) вартість	13 044	15 100	1 677	5 720	2 061	20 517	563	711	6 622	66 015
11.2	знос на кінець звітного періоду	(8 349)	(14 343)	(1 372)	(5 633)	(2 027)	(4 646)	(563)	-	(6 574)	(43 507)

Придбані основні засоби зараховуються на баланс Банку за первісною вартістю, яка включає усі витрати, що пов'язані з придбанням (створенням), доставкою, установкою і введенням їх в експлуатацію. Використання основних засобів і нематеріальних активів здійснюється протягом строку корисного використання (експлуатації) об'єкта, який встановлюється банком при визнанні цього об'єкта активом (при зарахуванні на баланс). Строк корисного використання (експлуатації) основних засобів і нематеріальних активів визначається банком самостійно. Амортизацію основних засобів Банк нараховує із застосуванням прямолінійного методу, за яким річна сума амортизації визначається діленням вартості, що амортизується, на строк корисного використання об'єкта основних засобів.

10. Інші активи

Інші активи на 30 червня 2020 року представлені таким чином:

<i>(у тисячах гривень)</i>	30 червня 2020	2019
Передоплати за товари та послуги	1,194	888
Інше	-	-
Усього	1,194	888

11. Кошти банків

Залишки коштів банків на 30 червня 2020 року представлені таким чином:

<i>(у тисячах гривень)</i>	30 червня 2020	2019
Депозити та залишки коштів банків:		
Банків країн-членів ОЕСР	331	73,956
Банків країн, які не є членами ОЕСР	204,788	214,545
Усього	205,119	288,501

12. Кошти клієнтів

Кошти клієнтів на 30 червня 2020 року представлені таким чином:

<i>(у тисячах гривень)</i>	30 червня 2020	2019
Поточні рахунки:		
Юридичні особи	207,586	581,597
Фізичні особи	7,269	3,424
Усього поточних рахунків	214,855	585,021

	30 червня 2020	2019
Депозити:		

Юридичні особи	83,421	52,620
Фізичні особи	27,984	17,668
Усього депозитів	111,405	70,288
Усього	326,260	655,309

13. Інші фінансові зобов'язання

Інші зобов'язання на 30 червня 2020 року представлені таким чином:

	30 червня 2020	2019
<i>(у тисячах гривень)</i>		
Кредиторська заборгованість за ЦП	55	355
Кредиторська заборгованість за прийняті платежі	4	4
Кошти клієнтів банку за недіючими рахунками	127	115
Інші нараховані витрати	-	238
Кредитові суми до з'ясування	5	396
Усього	191	1,108

14. Інші зобов'язання

Інші зобов'язання на 30 червня 2020 року представлені таким чином:

	30 червня 2020	2019
<i>(у тисячах гривень)</i>		
Кредиторська заборгованість за орендою	15,607	3,868
Резерв по невикористаних відпустках	1,405	1,291
Інше	541	1,301
Усього	17,553	6,460

Зобов'язання та непередбачені зобов'язання

Гарантії, видані Банком, на 30 червня 2020 року представлені таким чином:

	30 червня 2020	2019
<i>(у тисячах гривень)</i>		
Гарантії, видані клієнтам	11,715	23,155
Надані акредитиви	-	-
Усього	11,715	23,155

15. Статутний капітал

Статутний капітал на 30 червня 2020 року представлений таким чином:

	30 червня 2020		2019	
	Кількість акцій	Сума	Кількість акцій	Сума
<i>(у тисячах гривень)</i>				
Випущені, зареєстровані та повністю оплачені акції	505,000,000	252,500	505,000,000	252,500

16. Процентні доходи

Процентні доходи на 30 червня 2020 року представлені таким чином:

	30 червня 2020	30 червня 2019
<i>(у тисячах гривень)</i>		
Кредити та аванси	23,930	51,641
Операції з цінними паперами	28,344	9,043
Кошти в банках	71	343
Усього	52,345	61,027

17. Процентні витрати

Процентні витрати на 30 червня 2020 року представлені таким чином:

	30 червня 2020	30 червня 2019
<i>(у тисячах гривень)</i>		
Кошти банків	(4,982)	(11,225)
Кошти клієнтів	(7,010)	(12,627)
Орендні платежі	(1,015)	(1,191)
Усього	(13,007)	(25,043)

18. Комісійні доходи та комісійні витрати

Комісійні доходи на 30 червня 2020 року представлені таким чином:

	30 червня 2020	30 червня 2019
<i>(у тисячах гривень)</i>		
Комісійні доходи:		
Плата за кредитне обслуговування	201	257
Операції для клієнтів на валютному ринку	4,738	5,648
Видані гарантії	415	84
Розрахунково-касові послуги	850	1,409
Інший комісійний дохід	-	-
Усього комісійні доходи	6,204	7,398
Комісійні витрати:		

Розрахунково-касові послуги	(619)	(795)
Комісійні витрати на валютному ринку	(25)	(9,504)
Інші комісійні витрати	(19)	(44)
Усього комісійні витрати	(663)	(10,343)

19. Інші адміністративні та операційні витрати

Адміністративні та інші витрати на 30 червня 2020 року, представлені таким чином:

	30 червня 2020	30 червня 2019
<i>(у тисячах гривень)</i>		
Витрати від модифікації фінансових активів	(2)	-
Витрати на оренду та утримання приміщень	(5,688)	(4,095)
Витрати на зв'язок та інформацію	(993)	(1,162)
Податки, крім податку на прибуток, та інші обов'язкові платежі	(297)	(320)
Канцелярське приладдя та офісні витратні матеріали	(491)	(354)
Плата за юридичні та консультаційні послуги	(215)	(214)
Витрати на охорону	(195)	(298)
Витрати на відрядження	(3)	(48)
Витрати на страхування	(241)	(133)
Реклама і маркетинг	(13)	-
Інше	(2,969)	2,782
Усього	(11,107)	(9,406)

20. Витрати з податку на прибуток

Згідно з податковим законодавством України, у 2019-2020 роках ставка податку на прибуток підприємств становила – 18%.

Компоненти витрат з податку на прибуток, представлені таким чином:

	30 червня 2020	30 червня 2019
<i>(у тисячах гривень)</i>		
Витрати з поточного податку	-	-
Вигода з відстроченого податку на прибуток	-	-
Усього витрат з податку на прибуток	-	-

21. Похідні фінансові інструменти за справедливою вартістю, з відображенням переоцінки як прибутку або збитку

Похідні фінансові інструменти є, головним чином, валютними свопами та форвардними валютними контрактами (короткостроковими).

	30 червня 2020	2019
<i>(у тисячах гривень)</i>		

Чиста справедлива вартість активів	-	-
Чиста справедлива вартість зобов'язань	-	-

22. Управління фінансовими ризиками

Управління ризиками є важливим фактором у банківській справі і суттєвим елементом операцій Банку. Основні ризики, яких зазнає Банк, включають кредитний ризик, ринковий ризик (який включає ризик зміни курсів обміну валют та процентних ставок), а також ризик ліквідності.

(а) Структура управління ризиками

Метою політики управління ризиками є виявлення, аналіз та управління ризиками, яких зазнає Банк, встановлення належних лімітів ризику та впровадження засобів контролю за ризиками, а також здійснення постійного моніторингу рівнів ризику та дотримання встановлених лімітів.

Банк здійснює інтегроване управління ризиками, і ризики оцінюються на основі політики Банку, яка щороку переглядається та затверджується Правлінням. Ліміти ризиків встановлюються для кредитного ризику, ринкового ризику та ризику ліквідності, і рівень ризику підтримується у межах цих лімітів.

(б) Кредитний ризик

Кредитний ризик являє собою ризик фінансового збитку для Банку в результаті невиконання клієнтом чи контрагентом свого зобов'язання за договором. Кредитний ризик виникає, головним чином, у зв'язку з кредитами та авансами та інвестиційними цінними паперами. Максимальною сумою кредитного ризику є, як правило, чиста балансова вартість відповідних інструментів на звітну дату.

Банк зобов'язаний виконувати різні вимоги НБУ, які передбачають обмеження сум кредитів, що надаються компаніям, групам компаній та зв'язаним сторонам. В рамках управління кредитним ризиком Банк здійснює операції з контрагентами, яких характеризує хороший фінансовий стан, та, якщо необхідно, отримує заставу.

Кредитування юридичних осіб

Приймаючи рішення про надання кредитів, Банк оцінює потенційних позичальників на основі їх фінансового стану, відображеного у фінансовій звітності, їхньої кредитної історії у Банку та в інших фінансових установах, а також рівня ризику, пов'язаного з наданням кредиту конкретному позичальнику, використовуючи рейтингову шкалу. Відсутність кредитної історії у Банку або будь-якої кредитної історії в цілому не означає абсолютної неможливості отримати кредит, за умови, що Банк отримає достатню інформацію для того, щоб оцінити бізнес та фінансовий стан позичальника. Однак, якщо Банк надає кредит позичальнику, який не має кредитної історії, він висуває певні умови такому позичальнику, наприклад, вимагає передати Банку на певний період право обслуговувати певну частину операцій позичальника, які обслуговуються іншими банками, встановлює для нього більш високу процентну ставку за кредитом або вимагає від нього надання додаткової застави чи додаткових гарантій.

Оцінюючи ризики, пов'язані з конкретним позичальником, Банк бере до уваги характер бізнесу позичальника, а також такі фактори, як якість його менеджменту, основні напрямки діяльності, географічне місцезнаходження, постачальників, клієнтів, іншу заборгованість, фінансову стабільність, обороти, вірогідний прибуток від кредиту, ліквідність запропонованої застави та її достатність з точки зору кредитного ризику. Банк також враховує середньозважений кредитний ризик, притаманний галузі, в якій позичальник здійснює свою господарську діяльність.

Кредитування фізичних осіб

Банк припинив кредитування фізичних осіб. Банк планує надавати кредити фізичним особам тільки у виключних випадках та зосереджуватиметься на отриманні погашення по існуючих кредитах, наданих фізичним особам.

Банк здійснює постійний моніторинг погашення кожного кредиту і проводить регулярний перегляд рівнів платоспроможності клієнтів. Огляд базується на аналізі сум простроченої заборгованості та іншої інформації, отриманої Банком. З огляду на цю інформацію внутрішній кредитний рейтинг позичальника може бути переглянутий.

(в) Ринковий ризик

Ринковий ризик полягає у тому, що зміни ринкових цін, таких як процентні ставки, ціни цінних паперів, валютні курси та кредитні спреди (що не відносяться до змін кредитоспроможності боржника/кредитора), впливають на доходи або на вартість фінансових інструментів. Метою управління ринковим ризиком є управління і контроль ринкового ризику в межах прийнятних параметрів при оптимізації доходності за ризик.

(г) Валютний ризик

Валютний ризик полягає у тому, що зміни курсів обміну валют впливають на доход Банку або на вартість його портфелів фінансових інструментів.

Банк має активи і зобов'язання, деноміновані у кількох іноземних валютах. Валютний ризик виникає у випадку, коли фактичні чи прогнозовані активи в іноземній валюті є більшими або меншими за зобов'язання у тій же валюті. Управлінський персонал встановлює ліміти і здійснює постійний моніторинг валютних позицій згідно з постановами НБУ і затвердженою внутрішньою методологією.

Операційний сегмент

Операційний сегмент – це компонент Банку, який займається господарською діяльністю, в рамках якої він може отримувати доходи або нести витрати (включаючи доходи та витрати від операцій з іншими компонентами того самого Банку), результати діяльності якого регулярно аналізуються головною посадовою особою, відповідальною за прийняття операційних рішень щодо розподілу ресурсів між сегментами та оцінки фінансових результатів їх діяльності, та стосовно якого існує окрема фінансова інформація.

Залишки за розрахунками з пов'язаними сторонами

У ході своєї звичайної діяльності Банк надає кредити та аванси, залучає депозити та здійснює інші операції з пов'язаними сторонами. Сторони вважаються пов'язаними у випадку, коли одна сторона має можливість контролювати іншу сторону або здійснює суттєвий вплив на іншу сторону при прийнятті фінансових та операційних рішень. Умови операцій із пов'язаними сторонами встановлюються у момент здійснення операцій. Пов'язаними сторонами є спільно контрольовані суб'єкти господарювання, члени Спостережної ради, основний управлінський персонал та їх найближчі родичі, а також компанії, в яких акціонери, основний управлінський персонал або їх близькі родичі здійснюють контроль або значний вплив.

На 31 березня 2020 р. Материнським Банком Банку є банк Credit Europe Bank N.V. Материнський Банк складає та публікує свою фінансову звітність.

Фактичною контролюючою стороною Банку є пан Хюсню Озегін (Hüsnü Özyeğin).

Події після звітної дати

Після дати балансу не відбулися події, які можуть бути суттєвими для користувачів цієї проміжної скороченої фінансової звітності.